

Fellowship in optima forma tijdens Federatie reis 2017

De door de Federatie uitgeschreven reis werd gehouden van 15 tot 20 juni. De organisatoren hadden als reisdoel Normandië uitgekozen. De uitwerking en reisrealisatie waren in handen van Koninklijke Beuk te Noordwijk en de reisleiding in die van Sip Tol. Helaas was de groep minder groot dan verwacht, maar bestond toch nog uit 32 personen, waar onder vier partners van inmiddels overleden Past Rotarians. Deze dames hadden het overduidelijk naar hun zin. Misschien mede omdat velen elkaar nog van vorige reizen kenden, was de sfeer vanaf het begin uiterst ontspannen. Het had soms zelfs het karakter van een schoolreisje. Zo'n lange reis en de beweeglijkheid hebben ook zijn voordelen, want er kwamen interessante gesprekken los, mede, omdat velen vaak een rijk verleden hebben.

Door het relatief gering aantal deelnemers was er volop ruimte in de bus. Want de busreis duurde wel ongeveer 13 uur. Maar mede door het, inmiddels, bekende rijtijden besluit werd er voldoende gestopt. Op de heenweg werd er geluncht in België en op de terugweg in Frankrijk. In beide gevallen zeer verzorgd. Gelukkig hebben we vrijwel geen fileleed gehad. Op de terugweg dreigde er een opstopping bij Antwerpen, maar de uitstekende chauffeur Raymond, wist bijtijds een omweg te vinden, waardoor de schade meeviel.

Het uiteindelijke reis doel was Caen. Er werd overnacht in het Mercure hotel aan het Port de Plaisance, in ruime kamers. Over de kwaliteit van één en ander waren de meningen verdeeld. Maar eigenlijk liep alles op rolletjes.

Het programma stond vanzelfsprekend voor een gedeelte in het teken van invasie in 1944. Maar omdat de omgeving een rijke geschiedenis heeft, kwam die ook ruimschoots aan bod. Deze komt niet alleen tot uiting in het landschap maar ook in de bebouwing. Af en toe waande je je in Engeland, niet alleen door de inrichting van het landschap, maar ook aan de woningbouw was dit zichtbaar. En in één geval, in Honfleur, was duidelijk de invloed van de Noormannen opmerkelijk.

De eerste dag werd doorgebracht aan de invasie stranden in Longues-sur-Mer en Utah Beach. De toelichting in het uitgebreide museum was zondermeer duidelijk en de gidsen brachten ons ook het nodige bij.

De tweede dag werd uitgebreid een bezoek gebracht aan de interessante stad Caen, die bijzonder veel te lijden heeft gehad van de oorlog. Niets meer van te zien. Wat we wel zagen, waren de gebouwen van het mannen- en vrouwenklooster. Beide waren weer in goede staat teruggebracht. Ook hier hebben de uitstekende gidsen ons veel wetenswaardigs bijgebracht.

Dag drie bracht ons naar het pittoreske stadje Bayeux waar veel tijd werd besteed aan het beroemde Willem de Veroveraar tapijt. Niet alleen interessant, maar ook indrukwekkend. Naar de overleveringen zou het in deze landstreek zijn vervaardigd, maar op internet wordt ook Engeland genoemd. Hoe dan ook, deze Willem heeft aardig wat teweeg gebracht. En om nog wat echt Normandisch op te snuiven, werd op de laatste dag het toeristische, maar alleszins de moeite waard zijnde, Honfleur, bezocht. Het was opvallend dat er minder animo was om de stad in te gaan. Reden: tropisch warm.

Al met al: een zeer geslaagde Federatie reis. Misschien had de vlag de lading nóg meer gedekt als ook een vertegenwoordiger uit de hogere echelons had deelgenomen. Iedereen kijkt naar de volgende uit.

Pé Houwing